

VRTEC.

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 11.

V Ljubljani 1. novembra 1883.

Leto XIII.

S p o m i n.

 Šreć hudó me zabolí,
Ko spómnim se preteklih dñi.

Domišljam se prelepih nád,
Ki cvétna jih rodí vzpomlád.

Vzpomládi željo sem imél,
Da čas sadú bi mi prišel.

Po dnéh nekdanjih hrepnim,
Zamán, zamán si jih želim.

In res prišel sadú je čas,
A z njim nastopil tudi mraz.

Bogata, plódna si jesén,
A dan je vsak takó meglén.

Če prav visí iz drevja sád,
Jaz tebe kličem le vzpomlád !

F. Krek.

S i r ó t a.

 blaki črni krijejo
Nam solnčece ruméno,
In dež obíšen líjejo
Na zémlio presušeno.

Le rósi, rósi le, nebó,
Žejnó zemljó napoji !
I meni se solzí okó
In môči lici moji.

Saj dolgo mi počiva že
Moj oče pod gemilo,
In hladni grob pokriva že
Mi tudi mater milo.

Jos. Rósa.